

**ДО 80-РІЧЧЯ ПРОФЕСОРА
МИКОЛИ ЮРІЙОВИЧА ШВАЙКА**

Видатному українському вченому в галузі механіки деформівного твердого тіла, доктору фізико-математичних наук, професору, Заслуженому працівникові вищої школи України Миколі Юрійовичу Швайку 12 квітня 2011 року виповнюється 80 років.

Швайко М. Ю. народився в с. Партенці Старокостянтинівського району Хмельницької області в сім'ї селянина. У 1950 році закінчив середню школу та поступив на фізико-математичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка, після закінчення якого працював асистентом у Білоруському інституті інженерів залізничного транспорту.

З 1958 р. навчався в аспірантурі при Інституті машинознавства та автоматики АН України (м. Львів) під керівництвом професора М. Я. Леонова. Після успішного закінчення аспірантури із захистом кандидатської дисертації з 1961 р. до 1969 р. працював у Інституті фізики і математики АН Киргизької РСР (м. Фрунзе), де за вісім років пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до заступника директора Інституту з наукової роботи, завідувача сектора теорії пружності.

Новий етап наукової і педагогічної діяльності М. Ю. Швайка пов'язаний з Дніпропетровським державним університетом, кафедрою теоретичної механіки, де він з 1969 р. працював професором кафедри, з 1971 р. по 1992 р. очолював кафедру теоретичної і прикладної механіки, а з 1992 р. і дотепер є професором цієї кафедри.

Працюючи на посаді завідувача кафедри, спрямовував зусилля на вдосконалення навчального процесу. Його внесок в оновлення змісту підготовки фахівців з механіки деформівного твердого тіла відповідно до вимог часу став визначальним. Читав курси з теоретичної механіки, опору матеріалів,

теорії коливань, теорії пружності, теорії в'язкопружності, теорії пластичності, теорії повзучості. Три останніх курси – інноваційні, поставлені й прочитані у ВНЗ України вперше.

Він автор понад 200 наукових праць, в у тому числі двох монографій і трьох навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки України.

У Дніпропетровському університеті започаткував наукову школу з фізично нелінійної механіки матеріалів. Найсуттєвіші результати одержав у теорії пластичності, заснованої на концепції ковзання, стійкості елементів конструкцій з урахуванням історії навантаження (пам'яті матеріалів), розрахунку за граничним станом. Під його керівництвом захищено 18 кандидатських дисертацій, сім його учнів стали докторами фізико-математичних наук, професорами. З 1972 р. і дотепер – член спеціалізованої вченої ради ДНУ із захисту докторських і кандидатських дисертацій з механіки деформівного твердого тіла. Більше десяти років очолював спецраду. Упродовж 20 років був відповідальним редактором збірників наукових праць кафедри теоретичної і прикладної механіки. Член Національного комітету з теоретичної та прикладної механіки, член Українського товариства з механіки руйнування матеріалів. Заслужений працівник вищої школи УРСР (1978 р.), Заслужений професор ДНУ (1998 р.).

Зараз М. Ю. Швайко – глибокий спеціаліст у галузі механіки деформівного твердого тіла, теорії пластичності, стійкості та математичних проблем механіки перебуває в творчому науковому пошуку нових ідей, нових моделей, які більш адекватно описували би процеси, що мають місце в деформівних середовищах і зумовлюють несучу здатність елементів конструкцій.

*Редколегія щиро вітає професора Миколу Юрійовича Швайка
зі славним ювілеєм і бажає йому міцного здоров'я, благополуччя
та звершення нових творчих задумів благо науки
та Української держави.*